

Maandag 15 december 2008 www.limburger.nl

RECENSIE Nederlands-Israëlische acteur op zoek naar zijn identiteit

Een kosjere maaltijd en onbeantwoorde vragen

Gezien: 'Eet smakelijk' van en door Ilay den Boer.

In: Huis van Bourgondië, Maastricht (12-12).

Nog te zien: aldaar van 16 tot en met 20 december.

door **Jos Prop**

Tientallen tegen elkaar geschoven tafels vormen samen één grote gedekte dis die plaats biedt aan twintig personen. De Joodse acteur Ilay den Boer heeft ons vanavond op zijn Bar Mitswa uitgenodigd. Voor het eerst van mijn leven geniet ik van een kosjere maaltijd. De sfeer is ontspannen. De acteur stelt

ons, zijn zogenaamde familieleden, uitgebreid aan elkaar voor. Hij vertelt over zijn land Israël, dat eigenlijk zijn land niet is, omdat hij op driejarige leeftijd met zijn moeder naar Nederland is gekomen. Die vlucht heeft zijn verdere leven getekend. De relatie met zijn moeder is daardoor onder druk komen te staan, zoals blijkt uit brieffragmenten die hij voorleest en laat voorlezen.

Hij wil wonen in een Israël dat een sprookjesland is, maar vraagt zich af of Israël wel een eigen land verdient. In al dat breingeworstel staat één lied centraal.

Dat lied zingt en vertaalt hij voor ons en aan het slot van de voorstelling zien en horen we het op een projectiescherm. 'Nergens een ander land', klinkt het. Ilay de Boer vraagt zich af of dat lied, ooit als

protestsong gelanceerd, tegenwoordig niet ook als alibi gebruikt wordt, om de moorden die Israël pleegt goed te praten. Of zijn land inmiddels niet van gezicht is veranderd. Tenslotte toont de film beelden van zijn moeder die blijmoedig datzelfde lied zingt, troost puttend uit de mooie melodie, de vorm. Ondertussen eet Ilay zijn bord leeg. Wanhopig. Op zoek naar de inhoud van dat lied en zijn leven. Moeder versus zoon. Vorm versus inhoud. Gevoel versus verstand. Pas wanneer Ilay klaar is met eten, kijkt hij rond met ogen die vragen: „Wat vinden jullie ervan?” Wat als een gezellig en smakelijk samenzijn begon, vreet zich op dat moment pijnlijk een weg naar binnen. Stil en ontroerd loop ik met een hoofd vol vragen, de vrieskoude avond in.